41703 - HAYATTAN BIKMAK VE USANMAK

Soru

Ben, şu fâni dünyada hayattan bıkmış ve usanmış bir gencim. Kendimde bıkkınlık ve usanmışlık hissediyorum. Bana yardım edecek biris var mıdır? Allah Teâlâ'dan da başka bir yardımcı yoktur?!

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

Dünyayı istememenin ve ondan nefret etmenin sebepleri pek çoktur. İnsanlardan kimisi, Allah Teâlâ'nın nezdinde olan ecir ve sevabı isteyerek ve O'na kavuşmayı ümit ederek şu fâni dünyadan nefret eder.

Nitekim seleften bazı kimseler şöyle demişlerdir:

"Mü'minin hediyesi, ölümdür."

Mü'min dünyadan nefret eder. Çünkü kalbi, âhiret ile bağlantılıdır.Mü'min, dünyadan nefret etmekle birlikte Allah Teâlâ'nın kendisinin üzerindeki hakkını ve kullarının hakkını yerine getirir.

Mü'min, Allah Teâlâ'nın:

[وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ] سورة الحجر الآية: ٩٩

"Ve (ey Peygamber!) Sana yakîn (ölüm) gelinceye kadar (hayatın boyunca) Rabbine ibâdet (etmeye devam) et." (Hicr Sûresi: 99).

Buyurduğu gibi, gücü yettiği kadarıyla hayırda çalışır.

İnsanlardan kimisi vardır ki âhiret için dünyadan nefret etmez. Aksine o, dünyada kendisinin nasibinin az, başkasının ise çok olduğunu gördüğü için (dünyadan nefret eder).

Hiç şüphe yok ki bunda bir tür Allah Teâlâ'nın kaderine darılma, memnun olmama ve gücenme vardır.Oysa karşılıksız veren ve rızıkları taksim eden,Allah Teâlâ'nın tâ kendisidir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

[وَلَوْ بَسَطَ اللهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ [سورة الشورى الآية: ٢٧

"Allah, kullarına rızkı bol bol verseydi, onlar yeryüzünde (övünerek ve böbürlenerek birbirlerine karşı) azarlardı. Fakat O, rızkı dilediği ölçüde (onlara yetecek kadarını) indirir. Şüphesiz ki O, kullarının (menfaatine olan şeyden) haberdâr olan, onları (n hallerini) görendir." (Şûrâ Sûresi: 27).

İnsanlardan kimisi vardır ki, belâ, bitkinlik ve yorgunluk gibi şeyler çokça başına geldiği için dünyadan nefret eder. Hiç şüphe yok ki bu sınıf insan da dünya hayatının hakikatini bilememiş demektir. Oysa dünya hayatı, -özellikle de salih mü'min için-çalışma ve imtihan olma, yorulma ve bitkin düşme yurdudur. Çünkü salih mü'min, Allah Teâlâ'nın, bu gibi şeyler sebebiyle kendisinin günahlarını silip affedeceği ve cennetteki makamını yükselteceği her türlü belâlarla karşı karşıya kalır.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

[لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ [سورة البلد الآية: 4

"Andolsun ki biz, insanı zorluk, imtihan ve çile ile içli dışlı yarattık."(Beled Sûresi: 4)

Yine Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

[أَحَسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا أَن يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ. وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ [سورة العنكبوت الآيتان: 2–3]

"İnsanlar, imtihandan geçirilmeden sadece 'îmân ettik' demekle bırakılıvereceklerini mi sandılar? Andolsun ki biz, (kendilerine elçilerimizi gönderdiğimiz) onlardan önceki (ümmet)leri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, (her grubu bir diğerinden ayırt etmek için îmânlarında) samimî olanlarla, yalancıların yalanını ortaya çıkaracaktır." (Ankebût Sûresi: 2-3)

Yine Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

مَّا كَانَ اللهُ لِيَذَرَ الْـمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىَ يَمِيزَ الْـخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُواْ بِاللهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُواْ وَتَتَّقُواْ فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ [سورة آل عمران الآية: 179]

"Allah, mü'min ile kâfiri birbirinden ayırt edinceye kadar mü'minleri içinde bulunduğunuz durumda bırakacak değildir. Bununla beraber (ey mü'minler!) Allah size (mü'mini kâfirden ayırt edecek) gaybı da bildirecek değildir.Fakat Allah, (vahiy yoluyla) elçilerinden dilediğine (gaybı) bildirir. O halde Allah'a ve elçilerine îmân edin. Eğer (gerçekten samimî bir şekilde) îmân eder ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, size (Allah katında) büyük mükâfat vardır." (Âl-i İmran Sûresi: 179)

Yine Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْـخَوْفِ وَالْـجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ. الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلهِ وَإِنَّـا إِلَيْهِ رَاجِعونَ. أُولَـئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَـئِكَ هُمُ الْـمُهْتَدُونَ [سورة البقرة الآيات: 155–157]

"Andolsun ki biz, sizi biraz korku ve açlık ile ya da (zor elde edilmesi veya yok olmasıyla) mallardan, (ölmek veya Allah yolunda şehit olmakla) candan veya ürünlerden biraz azaltmakla deneriz.(Ey Peygamber!) Sen (bunlara) sabredenleri (dünya ve âhirette onları sevindirecek güzel âkibetle) müjdele! Sabırlılar o kimselerdir ki başlarına (hoşlanmadıkları) bir musîbet geldiğinde, 'Biz, Allah'ın kullarıyız (O, bize dilediğini yapar) ve biz, (ölüm ve ölümden sonra hesap vermek için yeniden dirilişle) elbette O'na döneceğiz' derler. İşte Rableri tarafından bol mağfiret ve rahmete mazhar olanlar onlardır. Hidâyete erenler de ancak onlardır." (Bakara Sûresi: 155-157)

Kıymetli kardeşim...

Bana söyler misin, sen yukarıda sayılan hangi sınıftan olmak istersin?

Sevgili kardeşim...

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in nice belâ ve musibetlere maruz kaldığını, kavminin kendisine düşman olduğunu, en yakın insanların bile kendisinin yüzüne karşı durduğunu, bazı insanların kendisine sövüp kötü sözler söylediğini, bazılarının ise ona eziyet ettiğini, yurdundan

kovduğunu ve çok çetin bir boykota maruz kaldığını, kâfirlerin kendisini öldürmek ve suikast düzenlemek üzere birleştiğini, en zor durum ve şartlarda eşi Hatice'nin vefat ettiğini, bazen bir ay, bazen de iki ay boyunca hurma ve sudan başka bir şey bulamadan gecelediğini hatırlar mısın! Bütün bunlar, o Allah'ın nebisi, rasûlü ve vahyinin emîni olmasına rağmen onun başına gelmiştir!!

O, geçmiş ve gelecek bütün günahları Allah Teâlâ tarafından bağışlanmış olmasına rağmen bütün bunlara maruz kalmıştır.

O halde bizim gibi günahkârların, isyankârların, ihmalkârların hâlleri nice olacaktır?

Kıymetli kardeşim...

Sana şunları tavsiye ediyorum:

Birincisi:

Allah -azze ve celle-'ye bol bol duâ etmelisin, namaz, zekât ve oruç gibi her türlü ibâdetlerle O'nun rızâsına yakınlaşmaya çalışmalısın, içerisinde bulunduğun sıkıntıdan seni kurtarması ve gönlünü ferahlatması için Allah -azze ve celle-'ye yalvarıp yakarmalısın.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

[الَّذِينَ آمَنُواْ وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللهِ أَلاَ بِذِكْرِ اللهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ [سورة الرعد الآية: 28

"Onlar, îmân eden ve gönülleri Allah’ı zikretmekle sükûnet bulanlardır.(O’nu anmakla huzur bulan kimselerdir). Bilesiniz ki, gönüller ancak Allah’ı anmakla huzur bulur." (Ra'd Sûresi: 28)

Yine, Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

[إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَواْ إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُواْ فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ [سورة الأعراف الآية: 201

"(Farzlarını yerine getirmek ve yasaklarından da sakınmak sûretiyle) Allah’tan sakınanlar var ya, onlara şeytan tarafından bir vesvese dokunduğu zaman, (Allah'ın kendilerine farz kıldığı taat ve tevbeyi) hatırlayıp (Allah'a karşı gelmeyi) hemen bırakırlar (Allah'ın emrini tutarlar ve şeytana karşı

gelirler)." (A'râf Sûresi: 201)

İkincisi:

Kıymetli kardeşim...

Bilmelisin ki, Allah -azze ve celle-'nin takdir ettiği şeylerin hepsi, mü'min kulu için bir hayırdır ve hayatın ne kadar sıkıntılı olursa olsun, Allah Teâlâ'nın katında göklerin ve yerin hazinelerinin anahtarları vardır. Bu sebeple kendinle Allah Teâlâ'nın arasını düzeltirsen, Allah Teâlâ da seni insanlara muhtaç olmaktan kurtaracaktır.

Üçüncüsü:

Keder ve üzüntün, elde edemeyip fırsatını kaçırdığın şeyler için olmalıdır. O zaman bilmelisin ki, bir şeyi talep etmek için onda ısrar eden, fakat kendisinin helakının o şeyde olduğunu bilemeyen nice insan vardır. Yine, istediği şeyleri elde edemediği için üzülen, ama onları elde etseydi dînini ve dünyasını kaybedecek olan nice insan vardır.Bu sebeple Allah Teâlâ'nın kaza ve kaderine râzı olmalısın, Allah Teâlâ'dan yardım dilemelisin ve acziyete düşmemelisin.

Dördüncüsü:

Rabbinle daha dikkatli bir şekilde alakayı kurabilmen için kalbini ve gönlünü tekrar gözden geçirmelisin. Çünkü kul, işlediği günah sebebiyle rızıktan mahrum olur.

Beşincisi:

Belki senin şahsî veya âilevî problemlerin olabilir. Bu problemlerin çözümü ise, onları önceliklerine göre sıralayıp düzenlemen gerekir. Bu problemlerin çözümü için de önce Allah Teâlâ'dan, sonra da tecrübe sahibi kimselerden yardım istemelisin.

Altıncısı:

Bilmelisin ki insanlar içerisinde en çok ve en çetin zorluk ve belâya uğrayanlar, peygamberlerdir. Sonra takvâ yönünden fazîletli olanlar, en çok ve en çetin belâ ve musibete uğrarlar.

Nitekim İmam Ahmed'in Müsnedi'nde, Mus'ab b. Sa'd'ın babasından rivâyet ettiği hadiste o şöyle demiştir:

قُلْتُ يَا رَسُولَ اللهِ! أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً؟ قَالَ: الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الصَّالِحُونَ، ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ مِنْ النَّاسِ، يُبْتَلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ صَلَابَةٌ زِيدَ فِي بَلَائِهِ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةٌ خُفِّفَ عَنْهُ، وَمَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَمْشِيَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ لَيْسَ عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ. [رواه أحمدوقال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن، وصححه الألباني في صحيح الجامع]

"Ey Allah'ın elçisi! İnsanlar içerisinde en çok ve en çetin zorluk ve belâya uğrayan kimlerdir? Dedim.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

- Peygamberler, sonra sâlih kimseler, sonra da insanlar içerisinde fazîlet yönünden Allah'a daha yakın olanlar (sevabı daha büyük olsun diye) zorluk ve belâya uğrarlar.

- Kişi, (zayıf veya kuvvetli, kâmil veya noksan olması bakımından) dînine göre imtihan olunur.Eğer dîninde güçlü ve kuvvetli ise, belâsı arttırılır (belâsı daha çetin olur), yok dîninde zayıf ise, belâsı ondan hafifletilir. Kul, belâya uğratılmaya devam eder de nihâyet yeryüzünde günahsız olarak dolaşır (günahlarına keffâret olur) hâle gelir." (İmam Ahmed Müsnedi; hadis no: 1481. Değerli âlim Abdulkâdir el-Arnaût: 'Hadisin senedi hasendir', demiştir. Elbânî de 'Sahîhu'l-Câmi'; hadis no: 992'de :Hadis sahihtir, demiştir.)

Yedincisi:

İstiğfara ve ibâdetlere devam etmelisin. Bu, senin için ne kadar büyük olursa olsun, ne kadar önemli olursa olsun, dünyada bulunan her şeyden daha hayırlıdır. İstiğfar ve ibadetler, insandaki keder ve üzüntüyü giderir.

Nitekim bazı eserlerde rivâyet olunduğu üzere, kim istiğfara devam ederse, Allah Teâlâ onun için her sıkıntıdan bir çıkış yolu, her kedere bir ferahlık ve çare kılar ve onu ummadığı yerden rızıklandırır.

Bu sebeple Allah -azze ve celle-'ye taate devam etmelisin ve Allah Teâlâ'nın şu emirlerine göre

hareket etmelisin:

[وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ] سورة الحجر الآية: ٩٩

"Ve (ey Peygamber!) Sana yakîn (ölüm) gelinceye kadar (hayatın boyunca) Rabbine ibâdet (etmeye devam) et." (Hicr Sûresi: 99).

[وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجاً مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى] سورة طه الآية: 131

"(Ey Peygamber!) Sakın kendilerini denemek için onlardan bir kesimi (müşrikleri) faydalandırdığımız dünya hayatının (geçici) çekiciliğine gözlerini dikme! Rabbinin nimeti (ve sevabı) hem daha hayırlı, hem de daha süreklidir." (Tâhâ Sûresi: 131)

Allah Teâlâ bizi ve seni, söz ve amelin güzeline muvaffak kılsın.

Allah Teâlâ en iyi bilendir.

Bu konuda (21515), (30901) ve (2554) nolu soruların cevaplarına bakabilirsiniz.

Ayrıca web sitemizin kitaplar bölümünde "Keder ve Üzüntülerin İlacı" adlı kitaba bakabilirsiniz.